

Vladislav II, voievodul ȚR 04.12.1447-15.14 sau 3.07.1456, se plânge de depozedarea sa abuzivă de ducatul Amlașului prin decizia regelui Ludovic al V-lea Postumul care dăruie cetățile Tâlmaciu, Cetatea Lotrului, Turnu Roșu și posesiunile aferente sașilor: < nu-l ajunge guvernătoarea țării ungurești, ci trimete să-mi răpească ocina mea cea adevărată și țărișoara mea, Făgărașul și Amlașul și umblă cu gând rău>. Deci Vladislav al II-lea, nepot de fiu lui Dan al II-lea trebuie să fi fost pretendentul care era ținut de sibieni ca alternativă la următorul domn, Vlad Țepeș și nu Vlad Călugărul, cum am menționat eronat în articolul <Aprecieri contemporane pozitive la adresa politicii domnitorului Vlad Țepeș Vodă>, deși și domnul Andreescu îl indică pe Vlad Călugărul drept acel pretendent (el accede mult mai târziu la domnie, după decenii de așteptare).

Sunt opinii că Negru Vodă era făgărașean, dar e posibil ca el să fi fost originar din Amlaș, opinie practic neverificabilă (teoretic). Retragera posesiunii este totuși îndoielnică, dar dl. Ștefan Andreescu de la care am preluat cea mai mare parte a informațiilor din lucrarea Domniei Sale <Vlad Țepeș> indică ca motiv unul de natură economică: Vladislav al II-lea aliniază moneda ȚR la sistemul asprului turcesc, după pacea turco-ungară din 1451.

Deci, până la urmă, chestiunile în dispută erau tot de natură economică și se vede că atribuirea dreptului de a bate monedă proprie la o hereghie din Ardeal lui Vlad Dracu de către regele Sigismund de Luxemburg a fost o îngăduință otrăvită. Deci era posibilă nu numai specula, ci și subminarea politicii economice a ȚR în acest mod (economic).

Vladislav al II-lea era din partida dăneștilor, dar avea aceeași problemă ca și drăculeștii.

Vlad Țepeș duce doi ani succesivi haraciul la sultan, depunând probabil și jurământ de credință, dar apoi ia armele în mână (căci nu mai avea de unde să dea). Ștefan Andreescu arată că cedarea cetăților amintite către sași avea ca scop stoparea incursiunilor turce în Ardeal (trecând prin Valea Oltului practic nestingheriți) și deci protejarea orașului Sibiu. De aceea, trebuie să vedem că sibienii erau mai puțini interesați în practicarea speculei în ȚR, căci pericolul turcesc îi ardea mai tare, față de brașoveni și bârsani, care erau mai speculativi și mai

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE
Vineri, 25 Iunie 2021 10:12 -

nepăsători. Pretendentul aflat în Amlaș cedase cu de la sine putere venitul unor vămi unor nobili sași, susținători ai săi.

O altă chestiune: Vlad Țepeș asculta pare-se toate plângerile care i se aduceau, dar în caz de nedevăruri reacționa extrem de violent; cumpără de la brașoveni toată marfa atunci când aceștia se plâneau că nu pot să vândă nimic (la un iarmaroc organizat), dar când se întorc iute cu altă marfă, îi acuză că <sunt răi și tâlhari> și îl trage în țeapă. Fără alte comentarii.

Conicarul turc Orudj bin Adil (o sursă importantă de informații) îl numește <afurisitul Dracula-oglu, Kazîklî>, adică Țepeș, fiul lui Dracu, cu epitetul afurisit. Ceea ce indică totuși că Vlad, ca și Radu cel Frumos erau copii de suflet ai sultanului Murad al II-lea și că posibil Vlad Kazîklî menținea legături și cu unii bei sud-dunăreni.

Politica e tare ciudată !

Până la urmă, cine avea mai multă dreptate: Vlad Țepeș sau Radu cel Frumos ? Care a fost mai mare patriot ? Căci Vlad Kazîklî dorea să facă multe cu dreptate, dar ieșea rău. Există un text slav numit Skazanie o Drakule voevode, care relatează unele evenimente, dar nu în ordine cronologică (redactată de Efrosin, pe la 1490). Manuscrisul a fost găsit la mănăstirea rusă Chirilo Belozersc și publicat în 1929. Sunt mai mult întâmplări anecdotice. Scrie <așa de mult ura răul în țara sa, că dacă săvârșea cineva vreun rău, hoție sau tâlhărie sau minciună sau nedreptate, Acela nu era chip să rămână viu>. Lângă o fântână cu apă bună s-a pus o cupă de aur. Cupa a rămas neatinsă, căci nimeni nu a îndrăznit să o ia. Tot restul istorisirilor sunt extreme de interesante și sunt rezumate de domnul Andreescu în lucrarea amintită.

Se pare că și Mircea, fratele mai mare (primul născut al lui Vlad Dracu) era destul de dur (trăsătură de familie), căci el este prins și îngropat de viu de locuitorii din Târgoviște (probabil la instigarea unor boieri drept răzbunare ?).

Chestiuni greu de înțeles astăzi...

Scris de Valentin-Claudiu I. DOBRE și Gheorghița N. Dobre din surse scrise și internet